

2) poleci Instytutowi Spawalnictwa nawiązanie kontaktu z Państwową Komisją Planowania Gospodarczego w celu rozwinięcia akcji, zmierzającej do udostępnienia wszystkim zainteresowanym instytucjom najbardziej wartościowej literatury zagranicznej, ze szczególnym uwzględnieniem bogatego doświadczenia Związku Radzieckiego w dziedzinie spawalnictwa;

3) poleci Instytutowi Spawalnictwa złożenie w Ministerstwie Szkół Wyższych i Nauki oraz w Centralnym Urzędzie Szkolenia Zawodowego, w przeciągu dwóch miesięcy od ogłoszenia niniejszej uchwały, memoriału w sprawie szkolenia specjalistów na różnych poziomach z naświetleniem potrzeb spawalnictwa pod względem jakościowym i ilościowym na odcinku szkolenia kadr;

4) zrewiduje i uzgodni do końca roku bieżącego z właściwymi ministrami możliwości zastąpienia niektórych dużych i przestrzennych odlewów stalowych przez konstrukcje spawane;

5) zarządzi, w celu doraźnego zaspokojenia potrzeb spawalnictwa, opracowanie do końca roku bieżącego, w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami przemysłowych norm odbiorczych, norm zużycia i przepisów eksploatacyjnych dla spawalnictwa, które będą obowiązywać cały przemysł aż do chwili ukazania się stałych norm, wydanych przez Polski Komitet Normalizacyjny;

6) zarządzi w przeciągu miesiąca od chwili ogłoszenia niniejszej uchwały rozszerzenie działalności Centrali Handlowej Przemysłu Chemicznego — Biuro Sprzedaży Gazów Technicznych tak, aby objęła planowy zakup i planową sprzedaż wszelkich materiałów i sprzętu spawalniczego na zasadach wyłączności oraz sprzętu pomocniczego w zakresie potrzeb spawalnictwa;

7) zleci Centrali Handlowej Przemysłu Chemicznego — Biuro Sprzedaży Gazów Technicznych zaplanowanie zaopatrzenia spawalnictwa na 1951 rok i przedstawienie sobie do zatwierdzenia planów zaopatrzenia, a w szczególności planu importu sprzętu spawalniczego;

8) zabezpieczy należyte zaopatrzenie spawalnictwa w sprzęt, urządzenia i materiały, przez uwzględnienie w planach produkcji i inwestycji rozbudowy właściwego przemysłu w oparciu o plan 6-letni i bilans sprzętu spawalniczego, sporządzony przez Komisję Bilansu Maszyn przy Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

§ 7. Prezes Centralnego Urzędu Szkolenia Zawodowego poleci podległym sobie jednostkom organizacyjnym opracowanie programu i zorganizowanie z początkiem roku szkolnego 1950/51 szkolenia zawodowego spawalników na poziomie średnim i niższym:

- 1) krótkofalowego dla:
 - a) kontrolerów i odbiorców spośród doświadczonych i wykwalifikowanych spawaczy,
 - b) spawaczy przyuczonych,
 - c) nauczycieli spawalnictwa i instruktorów,
 - d) referentów spawalnictwa;

- 2) długofalowego dla:
 - a) spawaczy czeladników,
 - b) spawaczy specjalistów,
 - c) instruktorów, kontrolerów i odbiorców,
 - d) mistrzów,
 - e) techników.

§ 8. Polski Komitet Normalizacyjny wezwie Komisję Spawalnictwa do zrewidowania, przyspieszenia i rozszerzenia programu swoich prac w przeciągu jednego miesiąca od ogłoszenia niniejszej uchwały, a zwłaszcza przyspieszy:

- 1) opracowanie norm technicznych dla:
 - a) materiałów podstawowych,
 - b) materiałów pomocniczych,
 - c) sprzętu spawalniczego,

normujących na przyszłość stosunki pomiędzy dostawcami i odbiorcami materiału i sprzętu spawalniczego;

2) opracowanie norm wykonawstwa robót spawalniczych dla warsztatów produkcyjnych, robót spawalniczych terenowych, remontowych itp.;

3) opracowanie przepisów i norm technicznych odbiorczych, regulujących na przyszłość stosunki pomiędzy wykonawcą robót spawalniczych z jednej strony, a odbiorcą tych robót z drugiej strony.

§ 9. Właściwi ministrowie:

1) wydadzą, każdy w swoim zakresie, w przeciągu dwóch miesięcy szczegółowe zarządzenia wykonawcze dla podległych im jednostek organizacyjnych oraz prześlą je do wiadomości Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego — Departament Techniki — w terminie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia niniejszej uchwały;

2) zarządzi, pod kątem widzenia upowszechnienia spawalnictwa, zrewidowanie we wszystkich podległych im warsztatach wytwórczych i przedsiębiorstwach dotychczasowych procesów technologicznych, w celu ustalenia możliwości polepszenia jakości produkcji, oszczędności materiałów, obniżenia kosztów produkcyjnych, przyspieszenia cyklu produkcyjnego oraz zwiększenia produkcji i obniżenia czasu robocizny przez należytą organizację pracy na odcinku robót spawalniczych, usprawnienie procesów technologicznych, zastosowanie bardziej nowoczesnych metod pracy, narzędzi i sprzętu, wprowadzenie urządzeń przyspieszających i ułatwiających pracę, zastosowanie półautomatyzacji i automatyzacji, wprowadzenie współzawodnictwa itp.;

3) włączy do swych planów inwestycji i produkcji w ramach planu 6-letniego zapotrzebowanie na urządzenia, sprzęt i materiały spawalnicze, uwzględniając tezy rozwojowe, zawarte w niniejszej uchwale;

4) zaplanują konieczne do zrealizowania niniejszej uchwały kredyty.

§ 10. 1. Wszystkie zainteresowane ministerstwa oraz Centralny Urząd Szkolenia Zawodowego składać będą do Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego — Departament Techniki raz na kwartał sprawozdania z dokonanych prac i postępów w zakresie zastosowania spawalnictwa.

2. Sprawozdania należy przedstawiać w ciągu 2 miesięcy po upływie każdego kwartału kalendarzowego. Pierwsze sprawozdanie należy przedstawić do dnia 30 listopada 1950 r. za okres do 30 września 1950 r.

§ 11. Uchwała wchodzi w życie z upływem miesiąca od dnia jej ogłoszenia w Monitorze Polskim.

PREZES RADY MINISTRÓW

Józef Cyrankiewicz

1189.

ZARZĄDZENIE MINISTRA HANDLU WEWNĘTRZNEGO z dnia 5 sierpnia 1950 r.

w sprawie określenia przedsiębiorstw i zakładów, w których na czele komórek rachunkowości stoi starszy księgowy.

Na podstawie pkt. 2 rozdziału I uchwały Rady Ministrów z dnia 20 stycznia 1950 r. w sprawie praw i obowiązków głównych (starszych) księgowych przedsiębiorstw i zakładów uspołeczniionych (Monitor Polski Nr A-26, poz. 280) zarządza się, co następuje:

§ 1. Za przedsiębiorstwa i zakłady mniejsze, w których na czele komórek rachunkowości stoi starszy księgowy, uważa się podległe Ministrowi Handlu Wewnętrznego albo poddane jego nadzorowi uspołecznione przedsiębiorstwa i zakłady, które prowadzone są na zasadach ograniczonego wewnętrznego rozrachunku gospodarczego.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

MINISTER HANDLU WEWNĘTRZNEGO

w/z W. Zawadzki

1190.

ZARZĄDZENIE MINISTRA HANDLU WEWNĘTRZNEGO z dnia 11 sierpnia 1950 r.

w sprawie ustanowienia przymusowego zarządu państwowego nad przedsiębiorstwem: Przetwórnia Mięsa, wł. Teodor Rózkowski i Ska, sp. z o. o. w Gdyni.

Na podstawie art. 1 ust. 3 i art. 2 dekretu z dnia 16 grudnia 1918 r. w przedmiocie przymusowego zarządu państwowego (Dz. Pr. P. P. Nr 21, poz. 67) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 25 maja 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 437), art. 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 110, poz. 976) i art. 1 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 1 września 1939 r. (Dz. U. R. P. Nr 87, poz. 545) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustanawia się z dniem 11 sierpnia 1950 r. przymusowy zarząd państwowy nad przedsiębiorstwem: Przetwórnia Mięsa w Gdyni, przy ul. Czerwonych Kosynierów Nr 129, stanowiąca własność s-ki z ogr. odp. pod firmą: „Teodor Rózkowski i S-ka”.

§ 2. Przymusowy zarząd państwowy powierza się Centralnemu Zarządowi Przemysłu Mięsnego w Warszawie.

§ 3. Przymusowy zarząd państwowy sprawowany będzie zgodnie z postanowieniami dekretu z dnia 16 grudnia

1918 r. w przedmiocie przymusowego zarządu państwowego (Dz. Pr. P. P. Nr 21, poz. 67) z późniejszymi zmianami.

§ 4. Zarządzenie niniejsze jest natychmiast wykonalne.

MINISTER HANDLU WEWNĘTRZNEGO

w/z W. Zawadzki

1191.

ZARZĄDZENIE MINISTRA HANDLU WEWNĘTRZNEGO z dnia 15 sierpnia 1950 r.

w sprawie ustanowienia przymusowego zarządu państwowego nad przedsiębiorstwem: Pabianickie Młyny Parowe „Jedność”, sp. z o. o.

Na podstawie art. 1 ust. 3 i art. 2 dekretu z dnia 16 grudnia 1918 r. w przedmiocie przymusowego zarządu państwowego (Dz. Pr. P. P. Nr 21, poz. 67) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 25 maja 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 437), art. 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 110, poz. 976) i art. 1 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 1 września 1939 r. (Dz. U. R. P. Nr 87, poz. 545) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustanawia się z dniem 20 sierpnia 1950 r. przymusowy zarząd państwowy nad przedsiębiorstwem: Pabianickie Młyny Parowe „Jedność”, spółka z ogr. odp. w Pabianicach, ul. Wspólna 1a i 3.

§ 2. Przymusowy zarząd państwowy powierza się „Polskim Zakładom Zbożowym”, Przedsiębiorstwu Państwowo-Spółdzielczemu w Warszawie, ul. I Armii Wojska Polskiego 9.

§ 3. Przymusowy zarząd państwowy sprawowany będzie zgodnie z postanowieniem dekretu z dnia 16 grudnia 1918 r. w przedmiocie przymusowego zarządu państwowego (Dz. Pr. P. P. Nr 21, poz. 67) wraz z późniejszymi zmianami.

§ 4. Zarządzenie jest natychmiast wykonalne.

MINISTER HANDLU WEWNĘTRZNEGO T. Dietrich

1192.

OKÓLNİK

MINISTRÓW: HANDLU WEWNĘTRZNEGO oraz ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH z dnia 14 sierpnia 1950 r.

w sprawie prowadzenia i utrzymywania tanich jatek.

W związku z przejęciem w niektórych miejscowościach rzeźni przez Centralny Zarząd Przemysłu Mięsnego, powstało zagadnienie prowadzenia i utrzymywania tam również tanich jatek, wskutek czego zarządza się, co następuje:

§ 1. W miejscowościach, w których Centralny Zarząd Przemysłu Mięsnego przejął rzeźnię — Zarząd ten przejmie również i będzie nadal utrzymywał istniejące w tych miejscowościach tanie jatki.

§ 2. Nadzór sanitarno-weterynaryjny nad tanimi jatkami należy do organów urzędowego badania zwierząt rzeźnych i mięsa.

§ 3. Okólnik wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

MINISTER HANDLU WEWNĘTRZNEGO T. Dietrich

MINISTER ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

w/z St. Tkaczow

1193.

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU CIĘŻKIEGO z dnia 1 sierpnia 1950 r.

o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: „Zjednoczenie Budowy Nowej Huty”.

Na podstawie art. 1 dekretu z dnia 3 stycznia 1947 r. o tworzeniu przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. R. P. Nr 8, poz. 42) zarządza się, co następuje:

§ 1. Tworzy się przedsiębiorstwo państwowe, prowadzone w ramach narodowych planów gospodarczych według zasad rozrachunku gospodarczego pod nazwą: „Zjednoczenie Budowy Nowej Huty — przedsiębiorstwo państwowe wyodrębnione”, zwane dalej w skrócie „Zjednoczeniem”.

§ 2. Zjednoczenie ma siedzibę w Krakowie.

§ 3. Przedmiotem działalności Zjednoczenia jest budowa kombinatu Nowej Huty.

§ 4. Nadzór państwowy nad Zjednoczeniem sprawuje Minister Przemysłu Ciężkiego.

§ 5. Przy Zjednoczeniu powołana będzie Rada Nadzoru Społecznego, której zakres działania, sposób powoły-

wania i odwoływania jej członków, organizację i sposób wykonywania powierzonych czynności określi rozporządzenie Rady Ministrów, wydane na podstawie art. 10 dekretu z dnia 3 stycznia 1947 r. (Dz. U. R. P. Nr 8, poz. 42).

§ 6. 1. Zjednoczenie prowadzi i reprezentuje Dyrektor samodzielnie.

2. Dyrektor zarządza Zjednoczeniem przy pomocy podległych mu dwóch zastępców.

3. Dyrektora i jego zastępców powołuje i zwalnia Minister Przemysłu Ciężkiego.

§ 7. 1. Do ważności zobowiązań, zaciąganych przez Zjednoczenie, wymagane jest współdziałanie:

- a) dyrektora łącznie z zastępcą dyrektora lub pełnomocnikiem w granicach jego pełnomocnictwa, albo
- b) dwóch zastępców dyrektora łącznie w powierzonym im zakresie pracy, lub
- c) zastępcy dyrektora łącznie z pełnomocnikiem w granicach jego pełnomocnictwa, lub
- d) dwóch pełnomocników łącznie w granicach ich pełnomocnictw.

2. Dokumenty obrotu pieniężnego oraz dokumenty o charakterze rozliczeniowym i kredytowym, stanowiące podstawę do otrzymania lub wydania środków pieniężnych, powinny być podpisywane przez dyrektora łącznie z głównym księgowym lub osoby przez nich do tego upoważnione.

§ 8. 1. Przekazaniu na rzecz Zjednoczenia ulega majątek Skarbu Państwa, oznaczony przez Ministra Przemysłu Ciężkiego.

2. Minister Przemysłu Ciężkiego zarządzi protokółarne przekazanie Zjednoczeniu przydzielonego majątku nieruchomego w zarząd i użytkowanie, a ruchomego na własność.

§ 9. Szczegółowe zasady organizacji i zakres działania Zjednoczenia ustali statut, nadany przez Ministra Przemysłu Ciężkiego w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministrem Finansów.

§ 10. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim z mocą obowiązującą od dnia 1 sierpnia 1950 r.

KIEROWNIK MINISTERSTWA
PRZEMYSŁU CIĘŻKIEGO

w/z J. Gren

1194.

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU LEKKIEGO z dnia 22 sierpnia 1950 r.

w sprawie ustanowienia przymusowego zarządu państwowego nad przedsiębiorstwem: Wytwórnia Zabawek i Sprzętów Domowego Użytku, właśc. Żylski w Nałęczowie.

Na podstawie art. 1 ust. 3 i art. 2 dekretu z dnia 16 grudnia 1918 r. w przedmiocie przymusowego zarządu państwowego (Dz. Pr. P. P. Nr 21, poz. 67) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 25 maja 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 437), art. 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 110, poz. 976) i art. 1 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 1 września 1939 r. (Dz. U. R. P. Nr 87, poz. 545) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustanawia się z dniem 22 sierpnia 1950 r. przymusowy zarząd państwowy nad przedsiębiorstwem: Wytwórnia Zabawek i Sprzętów Domowego Użytku, właśc. Żylski w Nałęczowie, ul. Głowackiego.

§ 2. Przymusowy zarząd państwowy powierza się Centrali Przemysłu Ludowego i Artystycznego, Ekspozytura w Lublinie.

§ 3. Przymusowy zarząd państwowy sprawowany będzie zgodnie z postanowieniem dekretu z dnia 16 grudnia 1918 r. w przedmiocie przymusowego zarządu państwowego (Dz. Pr. P. P. Nr 21, poz. 67) wraz z późniejszymi zmianami.

§ 4. Zarządzenie niniejsze jest natychmiast wykonalne.

MINISTER PRZEMYSŁU LEKKIEGO

E. Stawiński

1195.

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU LEKKIEGO z dnia 25 sierpnia 1950 r.

o ogłoszeniu przedsiębiorstwa przechodzącego na własność Państwa.

Na zasadzie § 30 ust. 1 pkt. 2) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1947 r. w sprawie trybu postępowania przy przejmowaniu przedsiębiorstw na własność